

Tatecký plátek

Přeji krásné letní dny,

toto léto je opravdu léto. Ano, jsou s tím spojené i jiné věci, které nás mohou trápit, jako je nedostatek vody v některých oblastech a lokálně v některých studnách, ale těmito problémy se dnes zabývat nechci. Toto léto jsou pro mě krásné dny plné slunce a koupaček, grilování s přáteli, sezení venku, pocit, že jsou prázdniny, přestože chodím do práce. Nepamatuji si za poslední roky tolik prázdninových dnů, kdy je fajn se koupat. A tímto oslím můstkem se přesunu k další možnosti koupání. Víte, kdy se rozhodně namočíte? Samozřejmě, že mířím k Tatecké fošně, která bude už tento týden, 25.8.2018. Kdo jste si ještě nikdy nevyzkoušel přejet fošnu na kole, nenechte si to ujít na letošním, pátém ročníku. Možná vyhraje soudek piva, a ten se hodí vždycky. Září má být ještě teplé tak můžete připravit grilovačku pro přátele a pití budete mít zajištěno ☺

Věřím, že se příští týden uvidíme
Blanka Řezáčová
starostka obce

Zeleň v obci a údržba stromů

Jistě jste si všimli, že během letošního roku jsme v obci vykáceli poměrně dost stromů. Byly to převážně smrky. O prohlídce a kácení některých stromů jsme začali uvažovat v loni na podzim, kdy při silném větru spadl strom v Kouřimské ulici směrem na Skramníky a přetrhal dráty elektrického vedení. Naštěstí nedošlo ke ztrátám na životech ani na majetku, nicméně pokud si vzpomínáte, tato lokalita byla 36 hodin bez elektřiny. Tehdy naši hasiči kontrolovali a v době, kdy jsme si nebyli jisti, že do drátů na zemi nejde elektrický proud, dokonce uzavřeli komunikaci a odkláněli dopravu. Spadlý strom byl 50 – 60 let starý. A takových stromů máme v obci spoustu.

Připadá vám tak trochu známý tento případ? Koupíte nebo postavíte dům, začnete v něm bydlet, založíte rodinu a zahradu a také vás napadne zasadit strom. A to nejenom na zahradě, ale také třeba před domem. A když máte někoho známého a dostanete sazenice, kam s nimi? Někam je dáme, je škoda je někam nevysadit. Převážně v minulosti se tak dělo. A stromy se sázely a dál už se nikdo nestaral, co s nimi bude.

V lese to funguje jinak. Každý, kdo je vlastníkem lesa, musí mít zpracovaný plán, jak bude v lese hospodařit. Jaké stromy se budou kácet, jaké stromy a kde se budou vysazovat. Nejinak by tomu mělo být i v každé obci,

minimálně by měla být regulována výsadba na veřejném prostranství. V každé oblasti by měly být sázeny stromy nebo jiné rostliny, které jsou zde doma. Jednak proto, že právě těmto rostlinám se na daném místě daří nejlépe a také proto, že když začneme sázet rostliny z jiných oblastí, můžou se z nich stát rostliny invazní. To znamená, že se začnou nekontrolovaně šířit a postupně vytlačovat původní druhy. Nejznámějším invazním druhem je bolševník, v Krkonoších šťovík alpský, na Šumavě netýkavka nebo křídlatka. Domácí nebo cizí druhy jsou jedna věc. Další záležitostí je stáří a zdraví rostlin. Když zajde malá rostlina nebo keř, může nám to být líto, ale nic horšího se nestane. Pokud spadne starý strom, může nám to být také líto a navíc nám to může způsobit škody na majetku, v nejhorších případech i na životech. Proto bychom chtěli od příštího roku začít pracovat na pasportu zeleně v obci a vytvoření plánu údržby nebo případného kácení.

Rozhodně nejsem pro kácení každého stromu, který někde překáží jednotlivci, případně ho obtěžuje padajícím listím. Žijeme v Polabské nížině a přirozenými stromy jsou zde stromy listnaté.

Jedno čínské přísloví říká: Poražený strom nevrhá žádný stín. Je to jen jeden z důvodů proč stromy v obcích a městech chceme. Další důvody k tomu mít stromy:

- Stromy a zeleň významně ochlazují prostor
- Působí jako hluková bariéra
- Zachycují a filtrují prachové částice
- Zpomalují odtok vody a umožňují její vsakování
- Poskytují prostor pro rekreaci, odpočinek
- Stromy jsou krásné

A jak tedy skloubit a s citem přistupovat k těmto dvěma pohledům na zeleň? Jak vyrovnat potřeby mít kolem sebe zeleň a stromy a na druhou stranu potřebu stromy kácet, ať už kvůli nové výstavbě nebo proto, že nám strom začal překážet nebo máme strach, že je nebezpečný? Především je dobré zachovat zdravý selský rozum. Jinak budeme přistupovat k desetileté jabloni, jinak ke stoleté chráněné lípě. Pokud se jedná o stromy na soukromých zahradách, nejsem zastáncem toho, aby do výsadby nebo kácení zasahovala veřejná správa, pokud se tato činnost

nedotýká dalších lidí nebo nemovitostí nebo pokud se nejedná o vzácné a staré stromy. Pokud se jedná o stromy na veřejném prostranství, jsem pro, aby obce a města měla zmapovanou zeleň a především stromy na svém území a naplánovanou jejich údržbu. Když budeme mít přehled o stáří a zdraví stromů na našem území, můžeme lépe rozhodovat o jejich případném kácení a také o nové výsadbě. Rozhodně nebudeme podporovat svévolné sázení stromů na veřejném prostranství. Taková výsadba bude možná pouze po konzultaci s obecním úřadem. Dnes je situace taková, že ke stromům vysazených podobným způsobem se nikdo nehlásí a odpovědnost za jejich zdraví a především odpovědnost za rozhodnutí o kácení či nekácení padá na hlavy zástupců obce nebo na zaměstnance, který rozhodnutí o kácení vydává.

Stromy a obecně zeleň jsou naším životem. Pokud neohrožují naše životy, hýčkejme si je!

Použité zdroje informací:

Agentura ochrany přírody a krajiny České republiky. Aktuální stav invazních druhů v ČR. 2014. dostupné na adrese:

<http://invaznidruhy.nature.cz/res/archive/206/026257.pdf?seek=1415014398>

Procházková cesta do Milčic a vybudování tůň

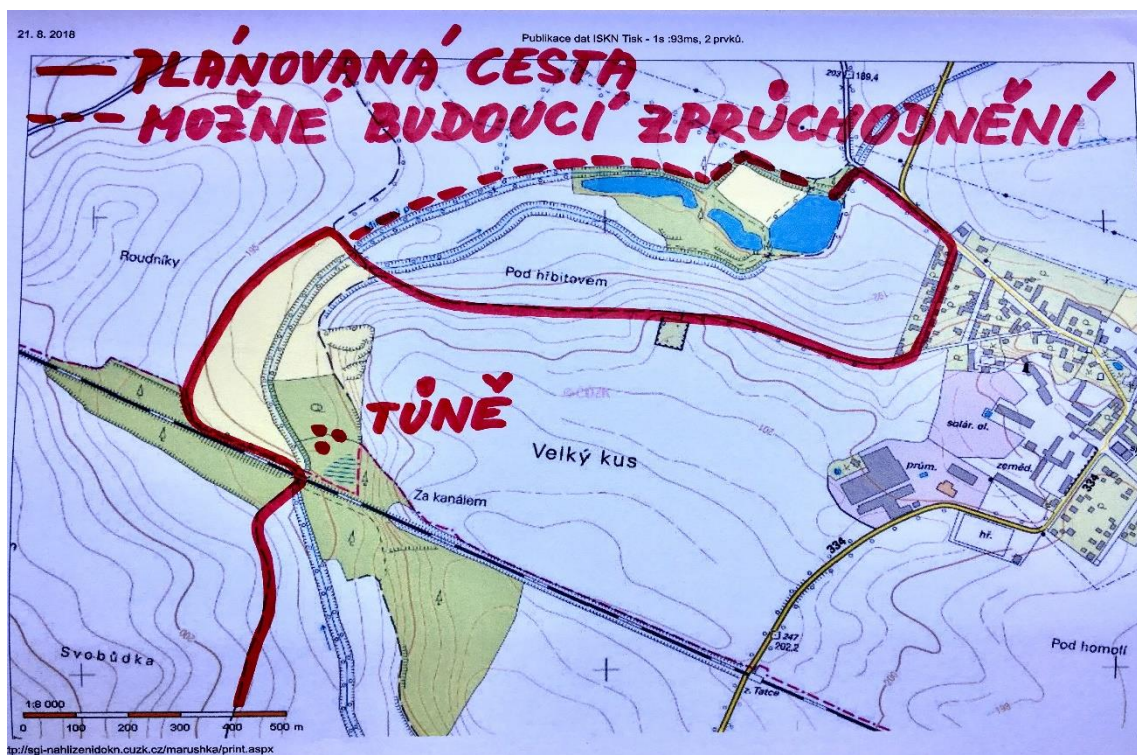
O vytvoření procházkové cesty mimo hlavní silnice a obnovení staré polní cesty mluvíme již delší dobu. Kam jít u nás na procházku? Tak, abyste se vyhnuli provozu na silnicích a užili si trošku přírody, stromů, klidu v polích. Moc možností nemáme. Tak nás napadlo, co se spojit se sousedními Milčicemi a vytvořit procházkovou cestu, která by z naší strany měla za cíl milčické rybníky, ze strany milčické zbytek lesa Figury se zamýšlenými tůňmi nebo napojení na „10 zastavení v Tatcích“, které je označeno 10 tabulemi, které vznikly ve spolupráci obce, dětí mateřské a základní školy a pár dobrovolníků a připomínají jak historii Tatců tak i současnost, a to jak psaným textem tak fotografiemi. Kdy jste si naposledy tuto trasu prošli? Hm? Vzpomenete si, o čem oněch 10 zastavení je? A kde všude jsou tabule umístěny? To jen tak na okraj, ale vraťme se zpátky k procházce do Milčic.

Obě obce, Tatce i Milčice podaly žádost o dotace, které by nám pomohly náš záměr naplnit. A obě obce uspěly. Už v letošním roce na podzim vzniknou na pozemku obce Tatce, který leží na katastru Milčic 3 tůně, kam se bude stahovat voda z podmáčeného pozemku

a stane se tak zásobárnou vody pro zvěř a ptactvo a určitě i zajímavým krajinným prvkem. Tůně hrají důležitou roli v zadržování vody v krajině a časem se stávají plnohodnotným biotopem. Dříve se tůně v krajině tvořily přirozeně. Působením člověka, s rozmachem zemědělství a výstavby byla tato přirozená činnost v přírodě ukončena, dnes tůně vracíme do přírody jejich budováním v místech, kde to dává smysl.

Milčice začnou sázet stromy podél cesty od milčického hřbitova, které budou cestu ohraničovat a v budoucnu poskytovat příjemný stín. Další spousta práce je na nás. Ještě letos na podzim bychom chtěli požádat o pomoc všechny, kterým přijde tento záměr smysluplný. Ve spolupráci obce, hasičů a dalších spolků a dobrovolníků bychom chtěli v zalesněné části cesty zlikvidovat náletové dřeviny, cestu vysekat a nadále ji udržívat. V této první etapě se začne také na milčické části, a to výsadbou stromů. Na druhou etapu se vrhneme příští rok na jaře. Na tu budeme potřebovat techniku pro zprůchodnění části cesty, která vede po remízku mezi poli.

Doufám, že příští rok na začátku léta se budeme moci projít kouskem našeho lesa a dojít na další krásné místo, k Milčickým rybníkům.

21. srpen 1968

V těchto dnech si připomínáme už 50 let od okupace Československa vojsky Varšavské smlouvy. Osobně si myslím, že tyto mezníky našich dějin je důležité si připomínat. Stále žije spousta lidí, kteří si 60. léta minulého století pamatují a vědí, jak plíživě a nenápadně se smyčka může utahovat. Ani rok 1948 nejprve nevypadal tak tragicky. Země a lidé zbídačení válkou se upínali k lepším zítřkům. Místo nich nastoupila doba útlaku 50. let. Ve druhé polovině let šedesátých začalo docházet k pozvolnému uvolnění a lidé se začínali vyjadřovat k dění a stavu ve společnosti.

V té době byly kritizovány především základní nedostatky v zásobování obyvatelstva. Nespokojenost se začala projevovat i v komunistické straně, kde sílily snahy o odvolání generálního tajemníka. V lednu 1968 byl Antonín Novotný z této pozice odvolán a tím začalo tzv. „Pražské jaro“, které znamenalo výměnu komunistických funkcionářů a nastolení demokratizace společnosti, které ovšem bylo definitivně ukončené právě v srpnu 1968.

Nejdůležitější okamžiky „Pražského jara“.

6. ledna byl do funkce 1. tajemníka strany zvolen Alexander Dubček. Do té doby neznámý straník, který nevdal ani odpůrcům ani stoupcům Novotného, kterému byla ponechána funkce prezidenta republiky.

V následujících týdnech jsou z úst funkcionářů slyšet slova o nutnosti odstranění byrokracie, o nápravě křivd po únoru 1948, o demokratickém rozhodování.

27. února utekl z republiky nejvyšší straník v armádě, generálmajor Jan Šejna. Jeho útěk posílil tlak proti Novotnému, protože se jednalo o rodinného přítele.

Tento tlak vyvrcholil 21.3., kdy byl Novotný odvolán z funkce prezidenta a 30.3. byl prezidentem republiky zvolen armádní generál Ludvík Svoboda, hrdina 2. světové války.

Lidé začali doufat, že nastávají pozitivní změny ve společnosti. Na dubnovém zasedání ÚV KSČ byl schválen Akční program a byla ustanovena tzv. Pillerova komise, která měla dokončit rehabilitaci osob postižených v procesech v letech 1949 -1954. Výsledků činnosti této komise už se, vzhledem k srpnovým událostem, nikdo nedočkal.

Obrovskou roli v tomto období sehrály sdělovací prostředky. Dozor nad obsahem sdělovacích prostředků byl oficiálně zrušen na konci června, ale fakticky už nebyl praktikován od února. Sledovanost sdělovacích prostředků byla v té době obrovská.

Aby také ne. Na přetřes se dostala témata o politických procesech 50. let, o činnosti Státní bezpečnosti nebo také okolnosti sebevraždy Jana Masaryka.

První výtky proti vývoji v Československu se objevily už v březnu na schůzce funkcionářů 5 socialistických zemí a na začátku května uveřejnil francouzský deník Le Monde informaci o proslovu náčelníka sovětské armády, generála Jepišova, že je možné, že se skupina věrných komunistů z Československa obrátí na Sovětský svaz se žádostí o pomoc při záchraně socialismu. Tehdy ještě tuto informaci označil sám Jepišov za obrovskou hloupost.

V červnu se v západních Čechách uskutečnilo vojenské cvičení vojsk Varšavské smlouvy, které bylo provázeno obavami o ovlivnění politické scény. Nakonec, po zásahu čs. představitelů, bylo cvičení 30. června ukončeno.

Začátkem června byl také publikován článek Ludvíka Vaculíka pod názvem „2000 slov“, který hodnotil dosavadní vývoj a návrhy, jak postupovat dál. Po srpnu se ocitl na černé listině.

V červenci se již v médiích socialistických zemí objevují informace o kontrarevoluci v Československu, která je spojena s mezinárodním imperialismem. V dalších dnech probíhaly schůzky čelních představitelů socialistických států a hodnotily politickou situaci u

nás. Varšavské schůzky v polovině července se naši představitelé nezúčastnili a KSČ byla tedy dopisem vyzvána k rozhodnému postupu proti pravicovým silám. Na přelomu července a srpna proběhla schůzka našich a sovětských představitelů v Čierné nad Tisou, kde Leonid Brežněv zmínil, že při osvobození Československa ztratil Sovětský svaz milióny životů sovětských vojáků a tudíž ho nikdy nepustí ze svého vlivu.

20. srpen 1968

Odpoledne se konala porada pracovníků StB, kde byly podány informace o připravované okupaci.

Před 23 hodinou navštívil velvyslanec SSSR prezidenta Ludvíka Svobodu a oznámil mu, že vojska pěti zemí překročila hranice Československa. Počet mužů vojenských jednotek Svazu sovětských socialistických republik, Polské lidové republiky, Bulharské lidové republiky, Německé demokratické republiky (vojska německé armády nakonec hranice nepřekročila, ač byla připravena, až na několik specialistů), Maďarské lidové republiky byl odhadován na 200 – 500 tisíc.

Po 22 hodině přistálo na pražském letišti letadlo z Moskvy a ve 23 hodin další letadlo ze Lvova. Od půlnoci nesmělo letiště přijímat ani vypravovat žádné lety. Ve 2 hodiny v noci, už 21. srpna přistálo na letišti letadlo s výsadkovou jednotkou, která letiště obsadila.

21. srpen 1968

1:00 ÚV KSČ odsouhlasilo většinou hlasů text „Provolání všemu lidu Československa“

1:30 „Provolání“ bylo přečteno v rozhlase. V něm byla vojenská akce označena popření základních norem mezinárodního práva. Občané byli vyzváni k zachování klidu. Během čtení byl vysílač středních vln vyřazen z provozu na příkaz ředitele Ústřední správy spojů. Všechny rozhlasové vysílače nahradila vysílačka „Vltava“, která začala šířit sovětskou propagandu.

Následovaly události, které měly vliv na vývoj naší země dalších více než 20 let. Až listopad 1989 dokázal znovu dějiny přepsat. Pro zajímavost, poslední techniku sovětských vojsk představoval osobní automobil vrchního velitele, který byl naložen do nákladního letounu na letišti Praha – Kbely 26. června 1991.

Na spoustě historických událostí naší země můžeme pozorovat křehkost naší svobody. Když se utahuje pověstná smyčka, nemusíme si toho úplně všimnout. Třídme a vyhodnocujeme přijímané informace, dělejme si vlastní obrázek na základě informací z dalších zdrojů, zjišťujme, komu patří sdělovací prostředky, nebojme se vyslechnout opačný názor a nezatrácujme ho hned v počátku. Možná nás přivede k dalším informacím. Vzdělávejme se a rozhodujme se sami o tom, koho zvolíme do vedení naší země. Většinou nám napoví naše intuice. Věřme svému přesvědčení a přijímejme odpovědnost za svoje konání.

Nebojme se říci svůj názor.

Ted' můžeme!!!